о. Зубрицький

Почтову оплату зложено з гори гуртом.

Ч. 19. (147) Неділя, дня 7. мая 1922. (Ціна 1. прим. 25 мп.) Рік IV.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний орґан.

Ціна примірника 25 м. Чвертьрічна передплата разом з оплатою почт. в краю 300 м; за границею разом з оплатою почт. 800 марок, поодиноке число 80 м. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції і Адміністрації: Перемишль, вул. Побереже ч. 1.

Оголошення: 80 м, за один петітовий рядок або його місце.— Дрібні оголошення по 20 м від слова. — Некрольоґи і матрим. оголошення по 40 м. від слова. Оголош: більшим друком платиться подвійно.

Увазі свідомих громадян.

Спочиває в нас сила дрімуча, яка моглаб вирішити долю нашого народу, колиб цього захотіла. Це селянство. Воно становить $^{9}/_{10}$ частин всього українського народу. Коли йде мова про наше визвольне змаганнє в недалекому минулому, звичайно оминається справу дозрілости в тих часах цеї дрімучої сили, яка одним рухом могла накрити і своїх і чужих ворогів шапками. Історія всіх революцій без огляду на те, чи вони релігійні, чи національні, а хочби й соціяльні, виказує, що селянство все було найменше революційною верствою суспільности, і що під тим оглядом стоїть воно далеко позаді робітництва та міщанства. Зате не має більш певного елементу, що є підставою кождої держави, як власне-ж селянство. Селянство це першорядна сила в обороні упорядкованої держави, остання при робленню революції і при закріплюванню єї здобутків. І це саме причина, що наш народ, який має 90% селянства, не з'умів приготовитися до національної революції так скоро і успішно, як це зробили Чехи або Поляки. В них було богато мійського елементу, який підготував розвал австрійської монархії і перший станув в рядах революційних національних армій. Польський, а навіть чеський селянин ішов послідний, і то зневолений що-йно наказом революційної влади, яка спиралася на революційній армії. Полонені українською армією польські жовніри в перших початках нашої національної боротьби в Галичині, виказували дуже малий відсоток селян. Полонені походили переважно з міст, бо з мійського рухливого елементу складалася в перших початках польська армія. В нас мійського елементу було мало, а в інтеліґенції, яка здебільша щойно виросла з селянства, переважав селянський світопогляд, який дуже добре надається до оборони істнуючого ладу, а дуже зле до революції. Вже сама природа праці селянина впливає на його духа. Чи орати, чи сіяти, чи щонебудь в полі робити — треба нормальних відносин, лагідного неба. Буря проганяє селянина з поля, а найбільш рухливих зможе хіба спринукати до цього, що звезуть до стодоли поспішно те, що можуть. Робітник працює найкраще серед гуку і стуку фабрик, копалень і тд. Небезпека заострює тільки його волю до чину; він в варштатах набирає революційного духа, який веде його на вуличні барикади і помагає та рішає в боротьбі.

В час австрійської революції народи з селянським світопоглядом найдовше оставали вірні австр. державі, але і в час революції —, в час бурі найтяжче приходилось їм потягнути своє селянство до боротьби. Воно відорване від хати й землі, кинувши зброю, в першу чергу затужило за землею та мирною на ній працею. І тому укр. австрійські полки дуже добре тримались купи в часі їзди на рідну територію, але скоро таяли, коли тільки її осягнули. Туга за землею поборювала розум, який доказував, що треба цеї землі боронити жертвою хочби й власного майна, а хочби й життя. В першу чергу всякий бажав поїхати до хати, коли розум говорив, що власне видержка в перших тижнях може рішити о побіді і коштуватиме о половину менше крови. Та туга була так сильна, що н. пр. в теребовельськім, скільськім і ін. повітах доходило до того, що селяне арештували укр. асентерункові комісії.

З другої сторони, цей селянський світопогляд станув в пригоді, коли наша влада в кілька місяців закріпилась. Та туга за землею порвала наші маси до розпачливого а прегарного удару від Чорткова, а привязанність до влади виявилась найкраще на терневій дорозі гал. армії по Вел. Україні. Серед революційної бурі та революційних армій, — галицька армія була одинокою армією в той час о реґулярному характері, і тому так довго серед незнаних а невідрадних відносин затримала свою силу. Серед розбурханих хвиль селянський світопогляд і його дух, тримав сина галицької землі без огляду на те, чи був він інтеліґент, чи селянин, стрілець, чи старшина, при тім маленькім острові ладу й відносного спокою, яким була галицька армія.

І на це не вільно нам забувати, коли обговорюємо минулий час боротьби і коли хочемо пізнати причини нашого упадку, щоби відтак закриваючи правду, не попасти в друге лихо. Пізнаннє похибок, хоч болюче, але й корисне і тому мусить бути виявлене. По наших селах говориться загально, що інтеліґенція винна. Ніхто цьому заперечувати не стане. Але тим самим не треба, а навіть не вільно промовчувати про друге, а саме що винно теж може і селянство і цей селянський світопогляд. Селянства в нас 90 відсотків. Нічого дивного, що 90% більше чується нарікання на інтеліґенцію. На 10 людей є обжаловує одного. Таке одностороннє осуджуваннє може допровадити до хибних висновків і може причинитися хіба до затемлення справи, що ніяким робом не вкаже нам дороги до оздоровлення. Воно може допровадити до цього, що темні елементи в нашім селі можуть взяти верх над шляхотними. Що бувші дезертери з нашої армії, а хто вони, це в кождому селі і місті відомо, візьмуть верх над вірними синами нашої землі і так себе, спихаючи вину на когось другого, з'уміють вибілити, що ще й при ласкавій сусідській допомозі оволодіють нашим рухом і поведуть нас хіба в ярмо. Цего нам належить побоюватися і тому ми звертаємо на це увагу. Вони в першу чергу стануть обжаловувати свідомійших громадян в зрадництві та шкідливости в народній справі, щоби відтак на бистрих водах клевети й брехні виплисти на верх. Коли це осягнуть, стремітимуть до угоди з сусідами, бо ці за дезертирство, чи за шкоду, або й злодійство їх карати хіба не будуть, а навпаки величатимуть.

Не забувати!

Серед конечних потреб, що їх видвигає на свою чергу кождий день, серед великої повени кличів, якими засипується наше громадянство до складання жертв на ріжні фонди, призабулося зовсім за тих, що остали без хліба, яких теперішня влада викинула з посад. В перших часах, тих найтяжчих, спомагав їх Укр. Горож. Комітет, поки його не закрито. Тепер акція допомоги тим жертвам національних почувань устала майже зовсім. Правда, велика більшість викинутих з посад найшла вже собі деяке занятте. В деяких випадках вони може щасливіщі від тих, що находяться дальше на т. зв. державній службі. Бо, коли зважиться ті умовини праці для Українця по державних інституціях, ті моральні тортури, які переходить кождий урядник-Українець, то справді доля тут незавидна. Коли в уряді два Українці, урядники, мусять зі собою говорити по польськи, якщо не хочуть стягнути на себе насміхів з боку, — то можна собі представити їх душевний стан. Та є викинуті з посади такі люде, які навикли до спокійної бюрової праці, котрі не вміють шпекулювати люде спокійної вдачі, які не звикли ліктями розпихати всіх і вся, щоби тільки самому достатися в перші ряди. Є такі, що сил фізичних не мають на стільки, щоби вони їм вистарчили до так видатної фізичної праці, яка моглаби їх і їхні сімї охоронити від голодних днів, і вони живуть тепер в нужді. Таким людям мусить наше громадянство прийти з допомогою. Теперішний режім примусив наш народ звернути всю свою увагу на свій економічний розвиток.*) З часом найдуть ці люде приміщеннє по наших приватних підприємствах. Але покищо не можна на них забувати. Розуміється, що користати з народньої жертвенности повинен тільки справді потребуючий, бо є в нас тільки пекучих справ і всі вони потребують великих фондів, а жертвенність громадянства може бути тільки до певних границь посунена і не сміє бути зловживана. Тому в кождім повітовім місті повинен бути і дальше працювати такий комітет допомоги, якого завданнєм булоб при кождій нагоді збирати жертви, чи хочби постійно оподаткувати громадянство та уділяти потребуючим допомоги, особливо на випадок нещастя.

Постійне істнованнє такого комітету допомоги, як також і самого фонду є конечне, хочби тільки з тої причини, що в теперішних неспокійних часах, кождий з наших людей може найтись в безвідраднім положенню і без засобів до життя. Відкликатись за кождим випадком до жертволюбивости громадянства не доводить до цілі, а в богатьох випадках доразово зібране не вистарчає на покриттє запотребовання.

Повітові комітети допомоги повинні бути у взаїмнім порозумінню зі собою. Вони повинні служити собі інформаціями що до спосібностей і фаху шукаючих праці і що до роботодавців. Вони повинні довідатись, чи всі зльокавтовані мають вже відповідне заняття і чи воно їм вистарчає, як також повинні подбати про те, щоби наші фірми і підприємства в першу чергу тих потерпівших в нашій війні приймали до праці. Народ, що не має своєї держави, мусить сам дбати про своє суспільне обезпечення.

*) Це має ту добру сторону, що наша молодь зрезиґнує з державних посад, які викривлюють душу, а в характері приватних урядників по наших народніх інституціях вона як незалежна, затримає всю національну гідність і відпорність.

Східна Галичина.

Конференція в Ґенуї пригадала світови неполагоджену до тепер справу Сх. Галичини. „Echo de Paris" обговорюючи відбудову Східної Европи, спинюється над сучасною недолею Сх. Галичини і домагається від французької делеґації в Ґенуї, щоб вона в порозумінню з союзниками, заспокоїла бажання подавляючої більшости населення і вирішила доконечно долю цего краю, бо без такого рішення не може бути й мови про мир на Сході Европи. Та сама ґазета подає теж вістку з Ґенуї, що Льойд Джордж має намір видвигнути на ґенуенській конференції справу Сх. Галичини.

Також американське міністерство закордонних справ заявило отверто, що Сх. Галичина належить до антанти, та що доля єї ще не вирішена. Це становище американського уряду подвоїло енерґію наших заморських братів-Українців в обороні незалежности Сх. Галичини. Вони видали відозву до земляків, щоб тепер припинили всі партійні спори, та щоб всі сили моральні і матеріяльні посвятили нещасному рідному краєви. Ця відозва, яка і у нас в краю повинна зробити велике враженнє, має той наслідок, що обильно сипляться доляри на позичку народньої оборони. Але крім матеріяльної

В Імени Річипосполитої Польської!

Суд Окружний в Перемишлі, як трибунал для справ пресових орік після §§ 489 і 493 п. к. 1) що зміст артикулу уміщеного в ч. 15 виходячого в Перемишли періодичного часопису „Український Голос" з дня 9. цьвітня 1922. під написом „До Коровник" в уступі до слів: „жовніри розбіглися" до кінця і б) п. н. „У Ґдешичах" до слів „дня 16. III." до кінця містить знамена провини з § 300 з. к. і § 487 і 488 з. к. і арт. V. зак. з 17. грудня 1862 ч. 8/863 Дзд.; 2) що конфіската цього числа часопису „Український Голос" є оправдана. 3) що розповсюднюваннє згаданого артикулу є заборонене. В наслідок цего заборонене є дальше розповсюднюваннє а забраний наклад має бути знищений.

Заразом поручається Редакції часопису „Український Голос", по мисли § 20 устави пресової, щоби зміст сего оречення на першій стороні найблизшого числа свого часопису без поводів умістила.

Суд окружний в Перемишлі, Відділ VI.

дня 5. цвітня 1922. (Підпис нечиткий.)

допомоги, американські Українці вислали до ґенуенської конференції меморіяли і телеґрами, в яких домагаються вирішення долі Сх. Галичини, так як цего домагається український народ, який становить понад три чверти населення в цім краю.

Ті домагання американських Українців підперли наші еміґранти у Відні. Віденські ґазети доносять, що д. 20. квітня відбулось у Відні віче всіх галицьких еміґрантів, яке ухвалило рішучий протест проти поведення польських властей у Сх. Галичині. Вирішено звернутись до ґенуенської конференції в справі укр. студентів, яких польські власти арештували під замітом участи в замаху на воєводу Ґрабовского і держать їх вже 8 місяців в тюрмі. Протест в тій справі вислано до президента конференції і до делеґацій поодиноких держав. Подібні телеґрами вислали віденські товариства „Січ“, „Родина“ і „Зоря“.

Ці протести і меморіяли улекшують дуже працю галицької делеґації, яка під проводом Дра Костя Левицького перебуває тепер в Ґенуї і розвиває там дуже енерґічну акцію в обороні Сх. Галичини. Польські часописи доносять, що галицька делеґація з припоручення Укр. Національної Ради роздала делеґаціям і ґазетярам, які тепер зїхали до Ґенуї, брошури в італійській і французькій мові, де докладно представлені відносини у Сх. Галичині, а крім того предложила конференції меморіял з домаганнями населення що-до будучности Сх. Галичини. Попри писемні домагання, Др. Левицький навідується особисто до дипльоматів великих держав та устно їм поясняє положення укр. народу у Сх. Галичині. Дня 23. квітня був Др. Кость Левицький у керманича світової політики, Льойда Джорджа, та устно йому зясував положенне у Сх. Галичині. Ця авдієнція дуже замітна, бо отсе перший раз Льойд Джордж зіткнувся з представником ЗОУНР. О скільки нам відомо, дотепер делеґатів галицького уряду приймав бувший секретар Л. Джорджа, Филип Кир. — Др. Кость Левицький був з о. Жаном також у архієпископа Ґенуї і представив йому відносини нашої церкви у Сх. Галичині та поінформував архієпископа про політичні стремління галицьких Українців.

Галицька делеґація увійшла теж в порозуміннє з делеґацією Литовців і Білорусинів, які добиваються в Ґенуї справедливости для країв заселених Литовцями і Білорусинами.

Дві проповіди.

Дня 10. вересня 1917. року виголосив митр. Андрей Шептицький в церкві св. Юра у Львові таку проповідь з нагоди свого повороту з царської тюрми:

„Народе вірний та коханий,
Твої гоїти хочу рани,
Що завдали Тобі війна
І голод, злидні та тюрма.
В моїх очах хати горіли,
В моїх очах жовняри мліли,
В моїх очах в кайданах йшли
Невинні люди до тюрми.
І бачив я сиріт чимало,
Як їх в могилу горе гнало,
Я видів пекло на землі,
А біль в моїй скомлів душі.
Народе вірний та коханий
Твої гоїти хочу рани.

Тюрму я знаю. Я в ній жив,
Про твою волю я в ній снив,
Бо бачив я, немов у сні,
Як в похід йшли Твої Стрільці,
Як Ти пращав їх зі слезами
І путь верстав їм молитвами.

Прости, народе мій коханий,
Як я не вмів гоїти рани,
Як сили в мене за слабі,
Щоб станути гідно в хвилі ті.
Поділюсь серцем я з Тобою,
Поділюсь долею лихою.
А серед злиднів, серед труду
З розради словом з вами буду
І радо дам своє життя,
Щоб воля була в нас своя.
Не трать надії, роде мій,
Не даром йшов за волю бій!
— — — — — — — —
І тихо стало, як по громі
І ясно стало в божім домі.

Дня 25. марта 1922. року виголосив станіславівський владика, др. Григорій Хомишин у церкві в Делятині проповідь такого змісту:

„Як Господь Бог може благословити змагання нашого народу, коли наш нарід є безбожний? Повстала в 1918 р. Україна і зараз першим ділом було виганяти священиків з парохій. Тимчасом Україна пропала, а церков є. Раз ішло двох українських старшин і говорили між собою: „Нам тепер не потрібно епископів: еп. Шептицького і Хомишина ми вишлемо до Риму.“ І Господь покарав їх за сю безбожність, а стрільці і старшини української армії гинули як собаки по стаціях. Ог і про мене пишуть всячину по часописах. А хіба думаєте, я так дуже хочу бути українським епископом? Я волів би бути пастухом у інших культурних народів, як епископом серед так безбожного народу.“

— — — — — — — — — — — —

Щож скажу? Належу до віруючих, тому кінчу:
„Владико, кличу, дужче грому,
Не зневажай святого дому!“

Львів, 31. марта 1922.

Др. Кирило Студинський.

Дописи.

Богородчанщина. Села Богородчанщини віддають зараз честь Кобзареві України Т. Шевченкові. І так в дни 17. квітня б. р. заходом Виділу Чит. „Просвіти“ в Саджаві відбувся святочний концерт, в якого проґраму ввійшли знаменито виконані хоральні точки діточого хору під управою учителя п Гарасима; між іншими хор відспівав пісні: „Учітеся“, „Закувала“, „Реве та стогне“, „Боже єдиний великий“ і другі. З деклямацій піднести належить: „Кавказ“, виконаний поправно п. Бобиком; „Гамалія“ — учеником Вороничом; „Розриту могилу“ учеником Костишиним. Дуже миле враження викликала деклямація 8-літного хлопчика Надраґи „Мені тринайцятий минав“. — Вступне слово виголосив канд. адв. п. Гординський. Свято закінчилось відспіванням народнього гимну, після чого зібрано було квоту 4.000 Мк. на фонд „Учітеся“. Того самого дня відсвяткувала чит. „Просвіти“ в Зарічу коло Солотвини память Тараса святочним відчитом про Його життя і твори — виголошеним п. студ. Крицуном Теодозієм. Після відчиту зібрано на фонд „Учітеся“ 7.000 Мк. Дня 18. цвітня б. р. відсвяткували рівнож читальні „Просвіти“ в Глубокім і Хмалівці 61. роковини смерти Т. Шевченка відповідними відчитами, котрі виголосив в Хмалівці студент прав п. М Гординський, а в Глубокім канд. адв. п. Ом. Гординський. В Хмалівці після відсвяткування памяти поета всіх учасників свята відсвітлив п. Шешор Михайло і передав оден примірник світлини тов. „Просвіта“ у Львові. В обох селах зібрано на фонд „Учітеся“ 1259 Мк. Свята закінчилися всюди відспіванням народних гимнів. *Свій.*

Данильче п. Рогатин. Виділ спить сном блаженних. Около пять місяців, як у нашому селі відновлено читальню Тов. „Просвіти“. В склад Виділу увійшли слідуючі члени: Яким Чанунь гол., Панько Горішний заст. голови, Яцко Падучак секретар, Дмитро Росоловский касієр, Ілько Наконечний бібльотекар, Петро Татиґа та Адам Наконечний заст. виділових. Вже на Загальних Зборах згаданий Виділ звернув на себе увагу тим, що обіцяв розвинути діяльність Товариства як найширше. Однак до сего часу не проявляє Виділ найменшої діяльности. До читальні Виділ приходить дуже рідко. О побільшенне числа членів ані голова, ані взагалі Виділ не старається. Деякі, що хотілиб ще записатись в члени, не мають змоги, бо Виділу не можуть ніколи побачити в читальні. Часописів не можна майже ніколи бачити в читальні, бо пропадають на руках Виділу. Бібльотека в неладі. Книги Товариства рівнож. За старанням деяких членів відбулось вже кілька відчитів з історії України, на які на великий жаль, крім кількох дівчат та кільканайцятьох хлопців ніхто не приходить. Дуже дивно, чому Виділ на згадані відчити не приходить та не світить прикладом для прочих. Булоб бажаним, щоби Виділ сповнив свої гарні обіцянки та взявся щиро до праці. Рівнож радилиби ми і декому із зарозумілої молоді приходити більше до читальні, де напевно богато скористають. *Члени.*

Яксманичі пов. Перемишль. Читальня „Просвіти“ в Яксманичах розвиваєсь гарно. При читальні є кружок аматорский, який дав богато ріжних представлень, а дохід іде на будову власної хати. Роковини смерти Тараса відсвятковано в нас урочисто. Діти відограли штуку „Батько Тарас“ — хор співав ріжні пісні, а діти красно деклямували. Коло урядження сих вечерниць заслужились найбільше охочі і діяльні члени Саламаха, Павловский і Борис. Брак власного дому читальні, то найбільше пекуча справа. Молодіж сама не виставить дому, а старі, як звичайно, зовсім не хотять читальні.

Селиска к. Перемишля. Наше село, колись одно з свідомійших, в котрому була читальня, каса задаткова, крамниця, „Сокіл“ і фабрика цементових дахівок — по довгім сні пробудилось знов до життя. Дня 19 лютого с. р. відбулись Загальні Збори читальні „Просвіти“ та відновлено єї діяльність. Вибрано новий Виділ, в якого склад увійшли: о. Йос. Каранович місц. парох — голова, Кісіль Олекса заст. голови, Химка Дмитро касієр, п. Химка Микола секретар, Павліш Микола бібльотекар, Бутрий Стефан господар і заступн. виділових: Ксеня Ставка і Анна Ноґа. Є надія, що читальня спричинить відновленне прочих товариств і заснованє кооператива, до чого початок вже є в спілці молочарській. — *Учасник.*

Ратовичі, пов. Сокаль. На великодні свята уладив місцевий Аматорський Кружок представленне, з якого було 11.000 м. приходу. Жандарм взяв з того 6000 м. Помимо його охорони приходило до галабурд з боку місцевих Поляків. Оден з аматорів вийшов, щоби успокоїти напасників, що гримали до вікна. На його накинувся з баґнетом урльопований жовнір войск польских Владик Прохира та грозив, що випусці з Русіна бебехи. Другого дня великодних свят Поляки поуставляли варти по всіх дорогах, не пускали гостей на друге з ряду представленне та грозили їм шаблями і револьвером. Після відбутого представлення, на одного аматора Михалка Мигаля напали урльопований жовнір войск польських Петро Ґорлюк з полевої артилерії ч. 22 в Перемишлі та Владик Прохера, який служить у Львові в полку, що поміщається на цитаделі у Львові. Шаблями побили його до крови, а від смерти охоронили його дві женщини, що саме в той час надійшли. Коли тяжко поранений звернувся до жандарма, щоби цей доніс це до властей, цей тільки засміявся і заявив, що тут одна тільки скарга остається до Бога!!

Маємо тут друге добро. Приїхав до нас з Варяжа польський ксьондз сповідати. Коли прийшла до него сповідатись яка женщина, він питався її при сповіди, якого має менжа, Русіна, чи Поляка. Коли жінка говорила, що єї чоловік Українець, тоді католицький ксьондз намавляв її, щоби чоловіка навернула на Поляка, а на випадок відмовної відповіди лаяв жінку та заявляв, що вона робить „вельґій гжех“. Під загрозою пекла згодилось кілька жінок навертати своїх чоловіків і побожилось на свою згоду. Одна жінка зараз-же по сповіди заявила свойому чоловікови, що він мусить перейти „на польське“, бо вона за него присягала на сповіди. Обурений чоловік, що нападають йому на його совість з великого гніву тяжко побив жінку, так що вона певно вже другий раз не піде до такої сповіди. От, хто чорт на світі, та що він може наробити! Жив чоловік і жінка довгі роки в згоді, а найшлась покуса й незгода та ще й при святій сповіди! — Слідує 10 підписів чоловіків і жінок.

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

Ґенуенська конференція животіє ще, але нічого доброго дотепер не рішила. Винна цему безробіттю Франція, яка ставить опір всім розумним плянам Льойда Джорджа. Не хоче вона розброєння, не хоче згоди з Німцями. Коли тільки Льойд Джордж видвигне якусь справу, що зміряє до миру, зараз Франція протестує і побренькує шаблею — та сама Франція, яка перед війною і підчас війни нарікала на пруський мілітаризм та жебрала допомоги у всіх. Тепер, коли Німеччину розброєно, Франція почула в собі силу і грозить. Така гістерична і нахабна політика Франції довела до того, що вона стала тепер найбільше зненавидженою державою в Европі, бо видко, як на долоні, що Французи бажають знов зробити з Европи різню людей. Невдоволений такою політикою Франції особливо Льойд Джордж і він загрозив, що коли Франція і далі буде дуріти, тоді Анґлія пошукає собі розумніщих союзників. Взагалі видко, що між Анґлією а Францією заострились противенства та що анґлійсько французький союз істнує тільки на папері. А тому, що за Анґлією стоять майже всі держави, а за Францією тільки Польща, то тепер французька політика зовсім відосібнена. Та не вважаючи на це, Франція гороїжиться і грозить. Це викликує в Европі фермент і от тепер зачинають говорити про нову війну. Часописи пишуть, що большевики зібрали міліон війська і готовляться до війни в порозумінню з Німеччиною, яка теж потайки зброїться. Але мабуть Льойдови Джорджови удасться вратувати мир і привести Францію до розуму.

Серби грішать дуже проти Болгарії. В балканській війні були вони союзниками Болгарів так довго, доки не побіджено спільного ворога Туреччину. Колиж Туреччину побіджено і то головно болгарським геройством, тоді Серби зломили договір і зажадали від Болгарів земель, які в більшости заселені Болгарами. Ці землі знані під назвою Македонія. Від тоді запанувала страшна ненависть між Сербами а Болгарами. На болгарських землях, занятих насильно Сербами, потворились болгарські банди, які ведуть безпощадну боротьбу з сербським панованнєм. Ці банди, прозвані „комітаджі“, оноді зробили ось-яку пакість Сербам: Біля македонського міста Монастира находився великий склад муніції і велика порохівня, де переховувано муніцію, що лишилась з солунського фронту. Спритні комітаджі підпалили цей склад і наступив цілий ряд вибухів так страшних, що стряслася земля довкруги на кільканайцять кільометрів. В поблизьких оселях завалились будівлі, багато людей стратило життє, а 50 тисячів блукає тепер без даху над головою. З вояків, які несли ратунок нещасним, 1800 стратило життє від вибухів. Сербське правительство виплатило міліон дінарів на допомогу офірам вибуху, але це кропля води в морі. Сербське населеннє втікає з Македонії до Сербії, бо непевне життя на болгарській землі. Так мстяться Болгари на своїх гнобителях Сербах.

Вірмени страшно страдали в часі війни. Їх доля була така сама, що й Українців у Сх. Галичині. Проголошено Вірменців зрадниками, а молодотурецький уряд ріжними способами відібрав життє міліонови Вірменів. Тепер Вірмени мстяться

на гнобителях, а саме вірменська молодь завязала тайний комітет, який має завданнє вимордувати всіх катів вірменського народу. Наші читачі пригадують собі, що минулого року оден вірменський студент убив в Берліні найбільшого ката Таляат-пашу, котрий велів вирізати Вірменів. Перед тижнем молодіж вірменська знов застрілила в Берліні двох молодотурецьких політиків, з котрих оден був ґубернатором Трапезунту, а другий визначним членом молодотурецького комітету, який найбільше дався в знаки нещасним Вірменам. Оба вони сподівались пімсти і тому берегла їх пильно берлінська поліція з двома турецькими урядниками. Але й це не помогло. Убито їх, тай не можна відшукати вбійників. Берлінська поліція визначила 50 тисячів марок для того, хто їх відшукає.

Литовці роблять старання в Ґенуї, щоб антанта приневолила Польщу віддати Литві єї столицю Вильно. Польський міністер Скірмунт за посередництвом Франції предложив Литві, щоб зреклась Вильна, а за те Польща буде старатись, щоб до Литви прилучено країну Клайпеду. Литовці відповіли, що вони свого столичного города не відступлять за нічо в світі і про те й говорити не хочуть.

В Польщі вибухли заворушення рекрутів на варшавськім двірці залізничім. Рекрути здемолювали стацію і аж відділ війська привернув спокій. — На стації в Ропчицях стрінувся особовий потяг з товаровим, при чім згинуло 8 осіб, 19 осіб було тяжко ранених і багато осіб лекше ранених. Поза тим Польща тепер переписується з большевиками. Зажадала вона, щоб большевики віддали їй все те, що вивезли з Виленщини. Большевики відповіли, що Виленщина належить до Литви, та що вони в тій справі можуть говорити тільки з Литвою.

Карлики — це люде малого росту — оттак як у нас десятьлітні діти. Живуть вони на далекій півночи. Деякі з них виеміґрували на полудне — до Америки, навчились анґлійської мови і живуть там з зарібку — продають ґазети, сірники і тощо. Але тому, що вони малого росту, то й Американці відносяться до них як до дітей, а не як до дорослих людей, та висміваютъ їх. Також і американська влада відноситься до них так, якби вони були неповнолітні. Карлики довго терпіли кривду, аж і терпець урвався. Недавно вибрали вони депутацію чотирох чоловіків і три жінки та вислали їх до през. Гардінґа. Депутати своїм ростом ледви були по пояс президентови, але помимо того він приняв їх ласкаво і вислухав їх скарг. А домагались Карлики рівноуправнення з іншими громадянами Америки, бо вартість чоловіка не залежить від росту, а від розуму і чеснот. Гардінґ прирік, що застановиться над їх скаргою і буде старатись взяти їх в оборону.

ВСЯЧИНА.

Комунікат У. П. Т. до усіх Кружків в Краю. З огляду на те, що в недалекому часі відбудеться Загальний Зїзд Товариства, Головна Управа Укр. Пед. Тов-а взиває всі **Кружки,** котрі ще не відновили своєї діяльности, щоби скликали Загальні Збори і приступили до відновлення своєї діяльности, начеркненої статутом Тов-а. Про Загальні Збори, склад заряду Кружка, плян діяльности належить повідомляти безпроволочно Головну Управу Укр. Пед. Товариства. Речинець Загального Зїзду подасть Головна Управа до відома в часописах. У Львові дня 26 IV. 1922. р. ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ У. П. Т. *А. Гладишовський голова. Т. Подлуский секретар.*

До Українського Громадянства Галичини, Волині, Холмщини та на еміґрації. 13—17 травня має відбутися в Празі Чехословацькій, сільсько-господарська виставка, на якій заходами Українського Громадського Комітету в Ч. С. Р. улаштовується УКРАЇНСЬКИЙ ВІДДІЛ. Щоби перша виставка українського господарства в Чехах, випала як найкраще, основано Комісію, на якої адресу належить надсилати предмети призначені на виставу. Все, по згоді з Комісією надіслане для виставки буде після виставки з подякою повернено. Видатки по пересилці а й інші — на рахунок Комісії. Найбільш цікаві річи Комісія по згоді з власниками може закупити. Адреса Комісії для ріжнородної кореспонденції: *Прага III, Шехікова 4/3, Укр. Громадський Комітет.*

П. Т. Народному учительству, що находиться в близьких від Перемишля селах звертаємо увагу на оголошення вистави „Червона Шапочка", яка відбудеться в Перемишлі в неділю дня 7 квітня о год. 3 попол. в салі дівочого Інституту. Горячо закликаєм, щоби наше учительство прибуло на це представленнє зі своєю шкільною дітворою. Буде це для малих гарним спомином, який в маленьких серцях остане на довго в памяти.

ДЯК, **шукає** місця. Розуміється на **рільничім господарстві, садівництві, огородництві.** Теодор Малиш, Глинсько. Жовква. (309)

Голодівка наших політичних вязнів покінчилась дня 17 с. м. т. є. 6 дні голодування. Суд прихилився до домагань вязнів.

Професор Огієнко переслав на руки Редакції У. Г. звіт зі стану збірки на фонд Брат братови. До дня 20 квітня зібрано загалом квоту 742.888 м. 50 фенігів.

Цісарський патент по небіжці Австрії з р. 1854, котрий позволяє адміністраційним властям, незалежно від суду карати людей тюрмою, спокійно гризли миши яких 40 літ. І булоб ні сліду не остало з закона, який вродився в часах найбільшої реакції в Австрії. Аж тепер випорпано його з пороху, що припав на ньому за ціле півстоліття і по малопольських староствах святкує він свій ювілей. Староство в Сяноці на підставі §§ 11. цего розпорядку засудило дня 30 марта о. Петра Андрейчика, гр. кат. пароха в Залужу на 14 днів арешту без заміни на гривну за мниме визиваюче захованнє супроти органів слідчої поліції, які переводили в нього ревізію. По переведеній ревізії вдалися органи поліції в приватну розмову з о. Андрейчиком, підчас якої він мав висловити думку, що Україна буде, та що дотеперішнє поведеннє з українським народом в Галичині не доведе до добра. За це й покарало його староство. Подаєм це до відома нашого громадянства та звертаєм увагу, щоби при ревізіях, чи хочби й приватно не входили в зайві балачки з польськими урядниками, бо нікого не переконають. Требаж врешті зрозуміти, що й миши хочуть догризти згаданий розпорядок і поліційні аґенти матимуть менше праці....

Через Адм. Укр. Гол. на прес. фонд „Укр. Гол." Зінюк Ів., Звиняч 100; о. Ф. Згорлякевич, Хревт 50; о. Павло Стукач, Смільник 200; Макогонський Роман, Поточиска 1000; М. Білик, Стрий, викликаний в Гром., Вістнику на У. Г. 1000; Мих. Гординська, Воля Стариська 200; Ор. Чайковський, Золотники 100; о. Ів. Коцюба, Тисьмениця 100; Мих. Черепаняк, Семушова 100, Микола Павлечко, Стрілки 100; Пикулицький Стефан, Заставці 300; Мих. Новосільський, Краків 700; Тома Дурдела, Вишнівчик 100; **На У. П. Т. у Львові:** М. Світликівна, Судова Вишня замісць датку на вечерниці 1000; о. Теодор Білевич, Жовтанці, 300; Зінюк Іван Звиняч 100; Петро і Михайло Кушнір, Козлів 600, Др. Кіндратчук, Ланьцут 3000; Н. Н. Ланьцут 2000; Василь Пиптюк, Ланьцут 1000; Емілія Кочкоданівна, Свидник 200; Евфрозина Федевичівна, Мочеради 200; Гром. Сосниця 1000; М. Невела, Перемишль 200; Матвій Свергун, Сухостав 300; Олекса Качмарський, Комарно 500 і кличе на ту суму Івана Сороківського, Івана Тартаківця і Федора Федика, Хахура Мих. Збірка в Коровиці. Городівці, Лісовій 3000. — **На ф. „Брат братови":** Іван Корженьовський, Перемишль 200; о. Павло Стукач, Смільник 1000; о. Мих. Жарський. Устрики дол. 600; о. Вол. Венгринович, Соколики 1000; Л. Бачинський, збірка в Луці ад Самбір 3736; В. Бокалло, Борислав 3000 і кличе всіх Укр. нафтового басейну; Наталка Василик 500; Степан Солюк 200; Мар. Пицко 150; Мих. Клюка 150; Зоня Костецка 100; Ст. Дзиґа 100 (всі зі Станіславова) Михайлина Гординська, Воля Стариська 500; Кость Кункевич, Літиня 500; о. Дацько 500; М. Невела 100; Ів. Коцивала, Бабичі 150; Інж. Яр. Гаврилів, Битків 1000. (д. б.)

На Рідну Школу зложили в Перемишлі від 20/3—15/4 с. р. в марках: V. а. ґ. м. 865; Гривнакова 50; II. ж. ґ. 200; III. ж. ґ. 130; I. а. ґ. м. 897; I. Борис 1460; Учит. Збір сем. учит. (додатково) 1970; Мацьків Мик. 1000; о. Алек. Пристай (через укр. епарх. Капіт. опіки над в сирот. у Львові) 25.221 М. 70 ф.; Др. Вітошинська 100; Романишин Г. 100; Кокот Д. 100; Ґлова Д. 100; Когут В. 100; Бітин Ст. 100; Урядники торг. і фінанс. інст. 4130; з пушки Щадниці (чер. Ярему) 2020; Негребецька Я. (за квітень) 180; Ломінська Л. (за квітень) 180; Корженьовський І. 200; II. в. ґ. м. (через Зубр.) 1432; Учит. збір учит. сем. в Перем. (за квітень) 5654; II. г. ґ. м. 266; IV. б. (через Год.) 828 м 50 ф. Учит. збір укр. держ. ґім. (за квітень) 18.100; Дорикевич (за квітень) 180; Тов. „Боян" (часть доходу з концерту Шевч.) 5557; П. Зубрицький 510; В. Коченаш 430; С. Кміцикевич, К. Котис і Р. Метик по 330; Др. А. Кульматицький і В. Подлуский по 300; О. Волинець 600; (в чім за марець 300 м); Г. Колцьо 220; А. Ґалан і М. Дубляниця по 200, — разом 3.750 м. *Спростованнє:* Стан. Тарнавський зложив через Беуса І. не 4000 а 400 мп. (гл. Укр. Гол. Ч. 15.) —

Шкода щоби наш український гріш оставав в укр. руках, радше віддаваймо його в руки чужинців, щоби відтак мали за що сплітати на нас міцний батіг. Бачимо, що найважнійшою передумовиною незалежности є наше економічне відродження, тож, коли наш гріш остане в укр. руках, то моглиб ми стати ще направду так економічно сильними незалежними, що в слід за тим мусілаб прийти і воля — а шкода, бо ми вже так привикли бути рабами та працювати на чужих панів. Тому, хоч нас бойкотують і копають, купуймо дальше у чужих артикули щоденного життя, замовляймо одяги, обуву і тд. і цвірінкаймо по їхньому, бож се честь, що з нами по панськи хочуть говорити та ласкаві за наш гріш свою тандету нам продати. А свої фірми оминаймо, як заповітрені, та не підпираймо наших людей, що серед важких відносин стають піонірами відродження нашої рідної торговлі і промислу!!

Відчит проф. Огієнка, ректора кам.-под. Університету, на тему: „З історії української мови" — відбудеться в суботу, дня 9. мая ц. р. в салі Дівочого Інституту о год. 6. вечером.

Попираймо рідний промисл! Від ряду літ відчувалось брак своєї фірми конфекції жіночої і діточої. Тож з вдоволеннєм треба повитати недавно повставше кравецьке заведеннє під фірмою: **Першорядна Концесіонована Модерна Робітня Одягів Жіночих і Діточих — Systeme Schack — „Праця" Перемишль ул. Ґрунвальдська ч. 1. II. поверх.** Всі замовляючі в тій фірмі жіночі, діточі одяги, мають не лише вдоволеннє сповнення горожанського обовязку, попираючи рідний промисл, але і особистий інтерес, бо одяги виконані тою фірмою відзначаються скінченою елеґанцією і добірним смаком при дуже приступних цінах! 1—1

Мійська дітвора — сільський!

Драматичний Гурток при жін. ґімназії в Перемишлі устроює **в неділю, дня 7 мая 1922** в салі Дівочого Інституту виставу драмованої казки:

Червона Шапочка.

Початок точно о год. 3. пополудни. — Виставку що — давану вже в зимі — повторює мійська дітвора виключно для своїх ровесниць(ків) з села, щоб дати їм спромогу перебути кілька хвилин в казочнім світі уяви.

НАДІСЛАНЕ.

ПОДЯКА.

Не маючи спромоги лично, складаємо на цій дорозі сердечну подяку всім, що чи за життя потішали в недузі теплим словом нашу дорогу Покійну, чи по смерти віддали послідну прислугу Єї памяти через участь в похоронах, або в якийнебудь спосіб висказали нам свій жаль, а особенно дякуємо: Впов. Дрови Войтовичови за щиру і безкорисну опіку в недузі, Впреподоб. о. кан. Богачевському, і Всеч. О.О. Василькевичеви і Головачеви за участь і гарну відправу похоронну, п. секрет. Березовському і членам хору за трогаючий спів, П. Т. Начальникам, товаришам бюровим, родині і всім знакомим за участь в похоронах. Перемишль в квітни 1922. *Михайло Котович з дітьми.* (311)

Заява. Відносно замітки, яка появилася в „Укр. Голосі" ч. 15 заявляємо, що науку в жіночій ґімназії в день Шевченківського Концерту зарядила Дирекція Школи за попереднім порозуміннєм і згодою Учительського Збору. — Перемишль, 25 квітня 1922. Ст. Учит. збір жін. ґімназії.

XII. Звичайні Загальні Збори Міщанського реміснично-промислового Союза Кредитового

стоваришення зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові відбудуться в неділю, дня **14. мая** 1922. о год. 12-тій в полудне в власнім льокалю при ул. Руській ч. 3/I. з слідуючим порядком нарад: 1) Відчитаннє протоколу з поперед. З. Зборів; 2) Адміністраційний і рахунковий звіт Дирекції і білянс за р. 1921; 3) Звіт Ревізійної Комісії Ради з внеском на затвердженнє білянсу і уділеннє абсолюторії Надзірній Раді і Дирекції Товариства; 4) Розділ чистого зиску; 5) Вибір 3 членів Надзірної Ради і 2-ох заступників; 6) Внески і запити. Замкненнє рахункове і білянс за р. 1921. виложені в канцелярії Товариства для перегляду членів що дня в годинах урядових від 9—1. Львів, дня 1. квітня 1922. *Микола Заячківський,* предс. Ради *Мих. Галібей,* секретар. 261—3—3

Дентист-технік (301—1-4)

ВОЛОДИМИР ГРИНКЕВИЧ

принимає від 9-12 і від 3-6 ул. Барська 15 Засаннє

ДЯКА, що провадивби **хор і писарку** глядає парох. Уряд в Стефковій. За писарку 60.00 м. за дяківку хата, огород і платня після умови. (306)

Дяка жонатого **з добрим голосом, уміючого провадити нотний хор потребує** парохія Вікно к. Городенки. Зелізниця, стація почта loco. Платня: хата, огород, роківщина, парохіяльні добрі доходи. Зголошення письменні, краще особисті, зі свідоцтвами дотеперішного побуту і поведення. (307)

Кавалер 29 літ, образований в артист.-малярській школі, властитель фотоґрафічного заведення одружиться з панною або вдовою з приданим. Може бути з селянської сімї. Адр. фотоґраф. заведеннє „Маруся". Sanok. (308)

Реальність, деревляний дім, 1/2 морґа огороду, в місточку біля Перемишля **на продаж.** Блищі інформації в Адм. „Укр. Гол.". Посередництво виключене. (302)

15 морґів чорнозему, без будинків, 3 кільометри від **Белза** дешево до продажі. Інформації - Перемишль, Консум людовий, Барська 15. (303)

Українець, 40 літ на державнім становищи ожениться з панною або бездітною вдовою до 35 літ. Зголошення з фотоґрафією приймає N. P. kontrolor. Niedzica via Nowy Targ. (305—1-3).

ДЯК, **пошукує посади.** Іспитований, уміє провадити **хор,** жонатий. Адреса: **Онофрей Брендзей. Станіславів, Книгинін,** Шевченка 312. (300—1-2)

Еміґрант-Українець з Київа, 33 літ, солідний, енерґічний, ригорозант прав і помічник лікаря (медик 3 курсу) **пошукує** посади: домашнього секретаря, опікуна коло хронічно хорого, завідуючого господарством в шпиталі, помічника господарчого, контрольора, лісничого. Адр. *Тарнів, Качковського 2. Глухенькому.* —

Що сіяти на пашу для худоби? Конюшини нема, тому найкраще сіяти французьку люцерну, яка 7 літ росте і можна її 4—5 разів до року косити. Продає **Іван Борис,** Перемишль.

Сторожа потребує Укр. Інститут для дівчат в Перемишлі. Дістан емешканнє, харч і платню по умові. Зголошення приймає управа, Татарська 4.

Памятайте про пресовий фонд „Укр. Голосу!“

Одиноке Українське парцеляційне товариство „ЗЕМЛЯ“ у ЛЬВОВІ, Ринок ч. 43.

Переводить парцеляції більших посілостей, інтабулює зараз купців за властителів куплених ними ґрунтів. Має урядове уповажнення до парцеляції. Приймає гроші на вкладки щадничі. — Дає інформації в справах парцеляційних.

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ в ПЕРЕМИШЛІ, ВУЛ. КОСТЮШКА Ч. 5.

Приймає і виплачує щадничі вкладки щоденно з виятком неділь і українських свят в урядових годинах і опроцентовує їх на 4%. (Вкладкові книжочки „Української Щадниці“ мають пупілярну обезпеку). — Уділює позички гіпотечні, векслеві і на підклад цінних паперів.

ШТУЧНУ ВОЩИНУ з чистого пчільного воску досконало виконану доставляє і приймає **віск** на перерібку **„Пасічнича Спілка“** Львів, вул. Зіморовича Ч. 20. — Близші інформації на жадання. 289—2-3

До Америки й Канади

найскорші й найбільші кораблі на світі

ЛІНІЯ КУНАРД

(CUNARD LINE)

Львів, вул. Сикстуська 37. напроти головної почти.

Продажа шіфкарт. — Інформації даром.

Уважайте на число **37.** вул. **Сикстуська.**

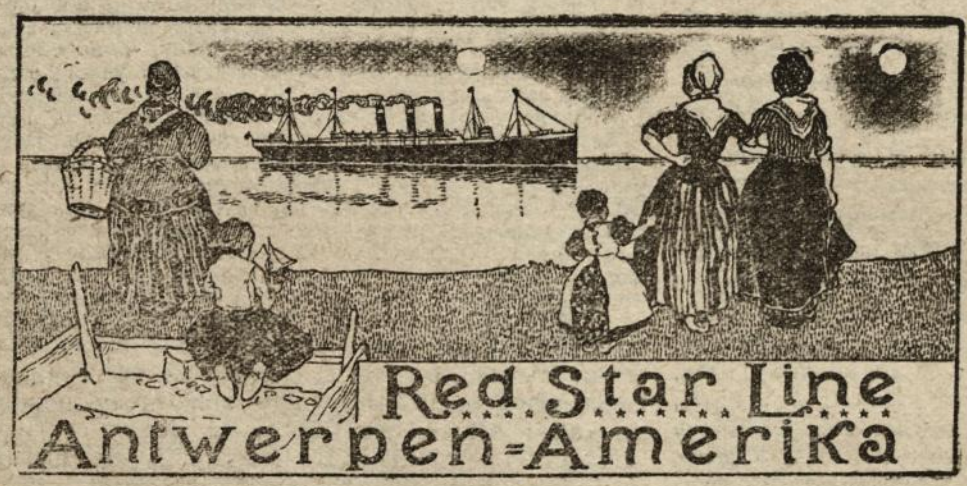

Хочете їхати вигідно кораблем?

Хочете відбути свою подорож до Америки через оден з найліпших портів Европи — прямо, не пересідаючи з малих на великі кораблі? Хочете мати осібні каюти III. кляси на 2, 4 або 6 осіб, всякі вигоди і досконалий харч

ЇДЬТЕ ЛИШЕ ПЕРВОРЯДНИМИ КОРАБЛЯМИ ЗНАНОГО ТОВАРИСТВА

Red Star Line

(Антверпія-Ню-Йорк — Данціґ-Ню-Йорк),

котрі минувшого року перевезли своїми кораблями майже половину всіх еміґрантів

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАШОГО БЮРА

у Львові, вул. Сикстуська 29.

Рівно, Шосова 61, **Ковель,** Луцька 107, **Люблин,** Замойська 35, **Ґродно,** Домініканська 1, **Вільно,** Велика 80. **Берестъ,** Думська 10. **ВАРШАВА,** Маршалківська 137 (ЛЬВІВСЬКИЙ ВІДДІЛ).

Увага: В наших бюрах пишеться безплатно листи й телеґрами по анґлійськи до рідні в Америці. — — — — —

Видавництво „Загальна Книгозбірня“ в Коломиї, Дідушицьких 18,

поручає: 1) всім, що люблять музику й хотілиб навчитися основних відомостей, книжку **Дра Ст. Людкевича**

Загальні основи музики

книжка призначена і для шкіл і для самоуків. Ціна 450 м з пересилкою 500 мп. 2) всім, що бажають пізнати погляди Шевченка на козацьку минувшину,

Історичні поеми Шевченка

з просторим вступом і примітками. — Ціна 250 мкп. 210-4-4

Свій до свого!

Перша механічна ткальня „ВОЛОКНО“ кооператива з обм. порукою **в Гребеннім** к. Рави Руської

приймає прядиво, всякого рода, сирівці та чесане і мішане конопля, льняні і конопляні вичіски в заміну за полотна ріжного рода, цайги, хустки, пішви, насипи, і т. п. або за готівку, платячи найвищу ціну. Приймає готову пряжу до виробу. Продає ручні варстати ткацькі і прилади до них. На складі великий вибір всякого рода краму.

— Піддержуйте одиноку українську і першу — кооперативну ткальню!

Вступайте в члени! Уділ тільки 2000 Мк. 287-2-2

ВОЩИНУ! З чистого пчільного воску виробляє **Пасічна Спілка у Львові** за оплатою грішми або четвертиною воску. Приймається воскобойну в більших скількостях до перетоплення і перерібки на вощину.

Улиї ріжної системи на жадання.

Звертатися на адресу:

Краєвий Союз господарських Спілок, Львів, ул. Зіморовича ч. 20. або до робітні — Львів, ул. Городецька ч. 95. 161—3—6

МЛИН короткий малий **хочемо** зараз заложити і шукаємо спільників. — — — — (284-2-3) **„УБУС“ Львів,** вул. Оссолінських ч. 6.

ДЯКА, найрадше нежонатого, який знавби провадити хор, потрібно негайно. Плата після умови. Зголошення слати до: Церковний Комітет. Східниця, Дрогобич.

Тов. кред. „Народний Дім“ в Добромилі має на продаж будівляну площу з красним огородом. Близша відомість в Дирекції „Народного Дому“ 2—2

Потрібні **3 ткацькі робітники** до ручних варстатів (бажано не жонатих). Ласкаві зголошення слати на адресу: **Перша механічна ткальня „ВОЛОКНО“** кооператива з обм. порукою **в Гребеннім** почта Селиска к. Рави Руської. 286-2-2

Дахівку палену, бляху поцинковану, праси до виробу дахівок і бетонів, цемент, цеглу, млинські машини, ропні мотори, льокомобілі ітд. продає й висилає: **Український Будівельний Союз,** Львів, вул. Оссолінських 6. 238—4—10

ДЗВОНИ з найлучшого металю, з чистим дзвінким голосом та по найтаншій ціні, з 25-літною ґарантією можна купити або замовити:

в „Першій Українсько-американській ліярні“ і складі церковних дзвонів

К. Фельчиньского в Тернополі

вул. Тарновського 64.

УВАГА: Моя фірма не мала і не має нічо спільного з фірмою: „Братя Фельчиньскі в Калуші.“ 152—1-х

НОВІСТЬ! Ю. ОПІЛЬСЬКИЙ. **НОВІСТЬ!**

„СУМЕРК“

дуже цікава і знаменита історична повість з часів визвольних воєн великого князя Свитригайла (1430—1433.) Стор. 309, вел. 8°, гарний папір. — Ціна 1000 мп.

Замовлення і письма слати на адресу:

Кость Єзерський, Львів, вул. Потоцького ч. 69, II. пов.

На порто долучити: при звичайних посилках 50 м. при пачках до 5 кґ. ваги 150 мп. Висилається тільки за готівку. Книгарням відповідний опуст. 121—5—5

Коси карпатські спеціяльно вироблені! За кожду косу даю ґваранцію. Висилка урегульована як перед війною, гуртом і подрібно. Коси надзвичайної доброти; жадна в світі фірма не дорівняє. Клепану, а невідповідну виміняю своїм коштом. **Коси карпатські** до ріжних трав, збіжа і псянок, хід незвичайно легкий, так що кождий по роботі іде веселий, як на весіля. Сотки подяк і признань з усіх сторін, куди вживані мої коси.

Довжина кіс 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90 цм

Ціна за штуку 1550, 1600, 1650, 1700, 1750, 1800, 1850 мп.

Рабат на 10—1 шт., на 20—3, на 50—8, на 100—20 кіс дармо. Анґлійські бритви по 1000 Мк. Тузін лиш 9000 мк. Кошта поношу лиш за готівку з гори, задатки і цілу належитість слати переказом. Ціни пізнійше підуть значно в гору. Адрес фірми: **Стефан Добущак, Долина** коло **Стрия.** Галичина. 229—4—5

КНИГАРНЯ Е. БІЛЛЄТА

Перемишль, Площа на Брамі, 5.

поручає **Журналі мод** на літний сезон Elite Star, Modeschau, Wiener Mode, Album Chic, Kinder Garderobe, мужеські журналі ітд. Висилає також на провінцію. (304)

Скіра на підошви

Юхти — Бокси — Шевро

Телячі скіри — Лякер

найкращої якости, по приступних цінах продає

КООПЕРАТИВ

для промислу і торговлі скірою

— стов. зар. з обм. пор. —

у Львові, вул. Вірменська ч. 8. **(коло „Народного Дому“)**

Кооперативам і купцям дається опуст! 234—3-5

ГАРБАР Гартман Шерер,

— Стрий, вул. Крива ч, 15. —

принимає до виправлення сирі шкіри а також для кращої білої виправи. (288—2-6)

Важне для купців, кооператив і селянських крамниць!

— Ново заложений —

ГУРТОВНИЙ СКЛАД

ґалянтерійних, норимберських, ґузиків, ниток і кравецького приладдя, панчіх, скарпиток і виробів з полотна поручає фірма

„Mierpol“ Йосиф Векслер

Львів, Сикстуська 2. **— Тел. 724 —**

Філії: Варшава, Краків, Відень.

250—4—4

За редакцію відвічає: Др. Володимир Загайкевич.

З друкарні Кнолера і Сина в Перемишлі.